

Da Mindretallet imidlertid stadig ansaa den forhaanden-værende Erhvervs- og Arbejdsløshedssituation for overmaade skadelig og farlig for Samfundet, ønskede det ikke alene en negativ Udgang af de ved Lovforslaget fremkaldte Forhandlinger. Mindretallet overflyttede derfor fra det Lovforslag om Foranstaltninger til Støtte for Haandværk og Industri, som Socialdemokraterne havde indbragt, se Lovforslag Nr. 32, de Paragraffer, som har naturlig Forbindelse med det her omhandlede Lovforslag om aktiv Erhvervsstøtte, nemlig §§ 7—9 samt 12—13, som Ændringsforslag, der tilsigtede at give Lovforslaget en anden Affattelse end den foreslaaede.

Mindretallet henviste i Betænkningen som Begrundelse af Ændringsforslaget til de Bemærkninger, det gjorde i Betænkningen angaaende det i forrige Samling foreliggende Lovforslag om Ændringer i Toldloven angaaende Skotøj og Læder, se Aarbog 1926—27, Side 564 (568). Mindretallet ansaa det for »absolut paakrævet, at midlertidige Afgifter paa importerede Varer ledsages af Bestemmelser, som sikrer Publikum en Billiggørelse af Varerne enten ved Afgifternes Hjælp eller ved den forøgede Produktion, som eventuelt opnaas, samt en Adgang til offentlig Kontrol med Priser og Avancer under den ekstraordinære Beskyttelse«. Mindretallet beklagede, »at dette Initiativ ikke har formaaet at fremkalde frugtbringende Forhandlinger med Forslagsstillerne eller andre, ligesom et Tilbud om en Ændring, hvorefter Forslag om Importafgifter efter at være forberedte skulde fremsættes for Rigsdagen, heller ikke har formaaet at fremkalde Forhandlingsvillie hos Regeringspartiet, hvis Medlemmer fremsætter Indvendinger paa dette Punkt.«

Venstre mindretallet udtalte, at det »har med stor Interesse deltaget i den saglige Gennemgang af Lovforslaget. . . . Det er imidlertid vedblivende vor Opfattelse, en Opfattelse, som den afsluttede saglige Gennemgang af Lovforslaget ikke har kunnet ændre, at man med dette Forslag betræder Veje, som i det lange Løb efter vor Opfattelse vil føre bort fra det angivne Maal. Men hertil kommer endvidere, at Lovforslagets Hovedprincip nemlig Bemyndigelsen for Administrationen til udenom Rigsdagen, om end under Medvirken af et § 45-Udvalg, at foretage Ændringer i den bestaaende Toldlovgivning, paa afgørende Vis strider mod den af Venstre stedsæ hævdede Opfattelse af Toldlovgivningen som et Lovgivningsanliggende og vil skabe en Usikkerhed i Produktion og Omsætning, som intet Erhverv kan være tjent med.

Af det ovenfor fremførte vil det forstaaes, at Mindretallet maa anlægge ganske den samme Betragtning overfor det af Udvalgets socialdemokratiske Medlemmer stillede Ændringsforslag.